

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

שביעי של פסח – קריעת ים סוף

והמים להם חומה מימינם ומשמאלם

מעניין לראות שבתורה נכתבה המילה "חומה" בכתב חסר – "חמה".

המדרש מספר כי בשעה שעברו ישראל את הים עמד מלאך אחד וקטרג עליהם, הכיזד זוכים עובדי עבודה זרה לנס שכזה?!, מיד ציווה הקב"ה על שר הים, הממונה על הים, ונתמלא הוא חימה!

שאל הקב"ה: "וכי ברצונם עבדו ישראל עבודה זרה?, והרי מחמת השעבוד ששעבדום מצרים?! מיד שפך שר הים חמתו על המצרים.

המגיד מדובנא זצ"ל ממשיך זאת לשני סוחרים, ראובן ושמעון, שהיו חנויותיהם בשכנות. פעם אחת פיתה שמעון את אחד המשרתים בחנותו של ראובן, שיגנוב סחורה מאדונו וימכור לו. המשרת, שהיה איכר פשוט, נכשל בחלקות לשונו של שמעון, ועשה כאשר פיתוהו, גנב סחורה מאדונו ומכרה לשמעון. כיון שאיש לא שם לב למעשה, שב המשרת וגנב מדי פעם בפעם ומכר לשמעון.

לימים הרגיש ראובן כי גניבה מתרחשת בחנותו, התקין מצלמות, ולאחר מעקב קצר גילה מיד מי הוא האשם בדבר, עם זאת כיון שחכם היה, לא גילה לאיש דבר אלא, תבע את משרתו לדין.

הגיש ראובן אל הדיינים רשימה מפורטת של הסחורה הגנובה ועד מהרה הוציאו פסק דין כי המשרת חייב לשלם לאדונו על כל הסחורה הגנובה כמו שיעריכה סוחר מומחה.

הזמין ראובן את שמעון שכנו אל בית הדין ואמר לדיינים כי אין מומחה כמותו להעריך סחורה. שמעון, בצביעותו הרבה, עשה עצמו כידידו של ראובן, וכדי לשאת חן בעיני הגזים בהערכתו את הסחורה ועל כל פריט נקב מחיר כפליים משווייה האמיתי.

כשסיים שמעון בהערכת הסחורה, מיהר ראובן להציג את הרשימה המפורטת לדיינים ואמר: מורי ורבותי! כעת ברצוני לתבוע את הגנב האמיתי הלא הוא שכני שמעון, שפיתה את משרתי לגנוב ממני, ועתה עליו לשלם לי ככל אשר העריך בעצמו את שווי הסחורה!...

והנמשל הוא: המקטרג ביקש להזיק לישראל ומשום כך, העליל עליהם שעבדו ע"ז, עד שנתמלא שר הים חימה, ולבסוף את אותה חימה שפך על ראשי מצרים...

פסח כשר ושמח

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת